

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 22. Status Religionis Catholicæ in remotioribus Regnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc XVIII. nos nunquam executioni fuisse datum
 A. C. 1739. imo nequidem adimpleri potuisse &c.

§. XXII.

Status Religionis Catholicæ in remanentioribus Regnis.

Interim in Tiletano Regno Viri Apostolici ex Ordine PP. Capucinarum non minori animarum Zelo, quam felicitatis proventu indefesse laborabant, quippe Evangelicæ hujus mellis ubertatem haud parum promovebat inter hos populos singularis *Mivagni* *Taischa* seu Regis benevolentia, qui hos Operarios, atque inter eos præcipue Patrem Franciscum Horazium de *Penna* hujus Missionis Superiorem honorabat; favebat eis insuper *Dalila Lama* seu Magnus hujus gentis Sacerdos, cujus assensu Rex decretum promulgari jussit, vi cujus Missionariis in *Lasta* totius Regni Metropoli Evangelium prædicandi libertas concessa, & ad finitima Regna *Battiam* & *Betga* aditus ipsis apertus est. Ubi tamen messis erat multa, deerant justo numero Operarii; eorum enim potissimi aut festino, aut calamitatum cumulo penè oppressi jamjam succubere: hoc autem anno Pater *Recanati* ejusdem Ordinis cum novis duodecim Evangelii Præ-

Præconum supplementis a summo Pontifice submissis peropportune advenerat, quos Rex & Lama ingenti favore complectebantur, & Catholici Principes ad sustentandos hos Missionarios, necnon ad veræ fidei incrementum in his terris promovendum larga prorsus subsidia conferre certabant. Unde factum, ut per indefessos Missionariorum labores & sanguinem Evangelium in Nepalesi aliisque regionibus imo & apud Horianos Tartaros mirifice propagatum fuerit. Opportune etiam præfatus P. Horatius secum Roma attulerat Tiberani idiomatis typos seu characteres, quos Cardinalis Belluga suo ære per Antonium Tantauzzium Romanum Fuforem pro instruenda Typographia Tibetana fundi curaverat.

Nec minus copiosi erant fructus, quos Vineæ Domini fidelium cruore, & Operariorum sudore rigata in Indiis protulit: quippe, ut testatur P. Calmette in suis literis die decima septima Septembris ad P. Dalmas Ballepuramo datis, Nobilis quædam octennis Virgo unacum ejus famulo ad Christi cognitionem miro prorsus modo a Deo perducta est. Hæc nomine Vobalamma Principem Cotta-Cottam Patrem suum infirmum ad Missionariorum Ecclesiam comitabatur, ibique prima Catholicæ fidei

Sæc. XVIII. fidei femina clam concepit. Parentes
A. C. 1739. hunc illa habebat gravibus morbis oppressum qui, quamvis non nisi recuperandæ sanitatis spe (*) plectus, Missionarium accederet, fidei tamen Catholicæ mysteriis imbutus, pariter recipiendi Baptismi desiderium conceperat. Verum Evangelii semen, quod in ipsius corde mox suffocatum periit, in anima hujus Principis puellæ firmiores egit radices, nil equidem ardentius cupiebat, quam Catholicæ Religionis mysteriis plenè instrui; cum autem pro more illius generis, Nobilibus puellis cum exteris colloqui haud liceret, Paulium famulum suum, in quo ingens veræ fidei desiderium deprehenderat, Missionarios sæpius adire, ab eis fidei præcepta probe addiscere, demumque Baptismum suscipere jussit, ut vicissim ab eo postmodum lege Christiana perfecte institui possent. Pio consilio allusit successus, quippe sensim Nobilis hæc Virgo superstitionum nauseam concepit, omnique

(*) Pudendo plane mendacio recentior quidam Heilbronensis Scriptor proterve in sua Historia Eccles. Sæcul. XVIII. p. 13. fingere non erubuit, quod Missionarii sæpe Gentiles invitos & sub prætextu remedium contra eorum morbos adhibendi Baptismum ministrarent. Ejusmodi commentum stupida ignorantia fructus est.

data occasione Religionis Christianæ Sæc. XVIII.
 sanctitatem deprædicavit: Id ubi resciverat Parens, prædivites obtulit nuptias, quas tamen illa respuit, nisi ei post illas sacro fonte tingi concederetur: Initur matrimonium, sed nec Parens nec Sponsus sui promissi ultra memores erant; utque eam a proposito averterent, adhibent preces, minas & varii generis ærumnas, quibus tamen illa constanter toleratis non modo firmior in suo persistit consilio, sed & plures sui Gynæcei Matronas veræ Religionis cognitione imbuit, ipsam tamen nondum aqua vitali ablutam repentina mors abstulit. Felicior erat ceterarum fors, quarum plures unacum suis prolibus post Virginis hujus obitum per sacrum baptismum Christianorum cætui insertæ fuerunt. Famulus quoque Heri sui indignationem veritus, ad Missionarios confugit, & cum illis primo Vavelipadi & postea Ballapurami fidei propagandæ strenue adlaboravit.

A. C. 1739.

Præclara etiam erat conversio Timaiæ, qui inter Dasserias, Wisahuo Idolo devotam gentem, facile princeps erat. Hic morbo, cui nulla reperiebatur medicina, correptus vix non extremum vitæ diem agebat: Igitur clamatis omnibus hominum remediis suadebant ejus Amici, ut animæ suæ

E e 4

salu-

Sæc. XVIII. salutem primo quæreret apud illum, A. C. 1739. cuius manibus corporis etiam sanitas posita esset. Cessit eorum hortatibus recuperandæ valetudinis cupidissimus cumque Idolum suum ad sua vota usque surdum fuisset expertus, Misionarium adiit, supplex, ut illum ad Numinis agnitionem perducere vellet. Mira res! ad cognitæ fidei incrementum decrevit morbi violentia, adeo ut nondum evoluto Christianæ institutionis die vigesimo jamjam integram recuperaret sanitatem; unde suo Deo vino Sospitatori gratum exhibiturus animum, unacum conjugè & proliis suis sacrum suscepit Baptisma, Leonis nomine insignitus. Attamen a suis Propinquis propterea (quod consuetum est eorum, qui Christum sequuntur, stipendium) tam dire vexabatur, ut patriam, cunctaque sua bona relinquere, ac Ponganurum profugere compelleretur; ubi tamen paulopost vitam sanctam, promeritam constantiæ coronam in cælis consecutus est. Paucis post mensibus ipse quoque Coniugem beato sine æternam obtinuit mercedem. Plures adhuc alii rejecto simulacrorum cultu Christianis sese sacris addixere, qui etiam mira fidei constantia acerbissimas perpeffi sunt calamitates: Præterea Tidori in Molaccensi Insula Mauri

P. Leo

